

ΓΕΝΤΙΑΝΗ.

Τὸ φυτόν τοῦτο ἀπαντᾷται εἰς τὰ ὄρεα μέρη τῆς Ἀσίας, Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ὠνομάσθη δὲ οὕτως

ἀνοῦν, τὸ κίτρινον, τὸ λευκοειδές, τὸ λευκοκίτρινον καὶ ἄλλα, ἅπαντα δὲ εἶναι ὡραῖα τὴν ὄψιν, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα.

Εἰς τὴν Ἱατρικὴν μεταχειρίζονται τὴν ῥίζαν καὶ τὰ

Ἀνθή φυτόμενα εἰς τὰς Ἑλβετικές Ἀλπεις.

ἐκ τοῦ βασιλέως τῶν Ἰλλυριῶν Γεντίου, ὅστις πρῶτος μετεχειρίσθη αὐτὸ ὡς ἱατρικόν.

Τῆς Γεντιανῆς ὑπάρχουσι διάφορα εἶδη διακρινόμενα ἐκ τοῦ χρώματος τῶν ἀνθέων, ὡς λ. χ. τὸ κυ-

φόλλα ὡς τονωτικὰ διὰ τὸ πικρὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον ἐμπεριέχουν.

«Ὅστις προθυμεῖται εἰς τὸ καλὸν, θέλει ἀπολαύσει χάριν· ἄλλ' ὅστις ζητεῖ τὸ κακὸν, θέλει ἐπέλθει ἐπ' αὐτόν.»